

BEZPIECZEŃSTWO PRODUKTU

W NUMERZE

© EKH-Pictures - stock.adobe.com

Tematy wydania

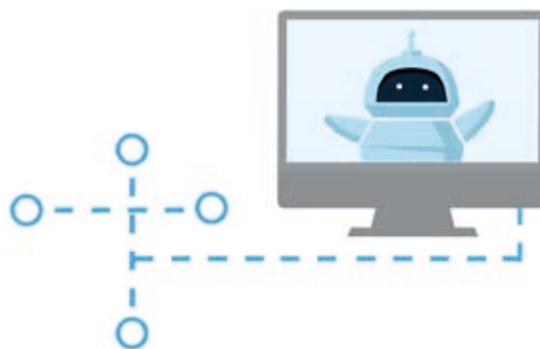
- 08 Trzy pytania do... dra Michaela Stephana, odpowiedzialnego za normalizację i standaryzację w DIN
- 09 Sztuczna inteligencja jako narzędzie wzmacniania bezpieczeństwa w miejscu pracy: analiza INRS
- 11 Instytucje kilku krajów, zajmujące się bezpieczeństwem i higieną pracy, przyjmują stanowisko w sprawie normowania
- 12 ANEC: europejski głos konsumentów w normowaniu

© OceanProd - stock.adobe.com

Temat tytułowy

- 04 Nowe rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa produktów
- 06 Zabezpieczenia przed upadkiem z wysokości na wagonach do przewozu samochodów w transporcie kolejowym

© INRS

14 W skrócie

Konsultacje dotyczące zmiany rozporządzenia w sprawie normalizacji europejskiej

Konferencja sieci EUROSHNET 2024 w Krakowie

Nowe kierownictwo europejskiego przedstawicielstwa KAN w Brukseli

Nowy dyrektor Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA)

Publikacje

15 Wydarzenia

Bądź na bieżąco:

www.kan.de

[KAN_Arbeitsschutz_Normung](https://www.instagram.com/KAN_Arbeitsschutz_Normung)

[Kommission Arbeitsschutz und Normung \(KAN\)](https://www.kan.de)

[KAN – Kommission Arbeitsschutz und Normung](https://www.kan.de)

Benjamin Pfalz

Przewodniczący KAN
IG Metall

Zmiany w regulacjach dotyczących bezpieczeństwa produktów i ich wpływ na ochronę pracy

Debaty dotyczące nowelizacji dyrektywy dotyczącej bezpieczeństwa produktów były prowadzone w mniej widoczny sposób niż miało to miejsce w przypadku unijnego rozporządzenia w sprawie maszyn. Chodzi tu o szereg istotnych uściśleń, na przykład w zakresie istotnej zmiany produktu. Dalsze uzupełnienia mają na celu zapewnienie większego bezpieczeństwa prawnego, wzmocnienie praw konsumentów i uwzględnienie ryzyka związanego z nowymi technologiami. Ponadto obowiązek przeprowadzenia oceny bezpieczeństwa i dokumentacji jednoznacznie obejmie teraz również wszystkie produkty konsumenckie. Ogólnie rzecz biorąc, wzrośnie zakres obowiązków podmiotów gospodarczych. 13 grudnia 2024 r. nowe rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa produktów zastąpi dotychczasową dyrektywę i będzie stosowane bezpośrednio.

Choć rozporządzenie dotyczy produktów konsumenckich, ochrona pracy również na nim skorzysta, jeśli jako środki pracy będą stosowane bezpieczne produkty, a określone w normach wymogi zostaną odpowiednio sprecyzowane. Bo jasne jest, że zgodnie z nowymi ramami prawnymi kluczową rolę odgrywa standaryzacja. Świadczy o tym również na fakt, że produkt jest uznawany za bezpieczny, jeśli jest on zgodny z normami harmonizowanymi wzgl. krajowymi wymaganiami ustawowymi, o ile nie są one sprzeczne z prawem europejskim.

Zaangażowanie specjalistów ds. bezpieczeństwa pracy w normalizację było dotychczas wysokie. Dla utrzymania wysokiego poziomu ochrony nie powinno go zabraknąć również w przyszłości. Jako platforma i partner strategiczny KAN wspiera ten proces także i zwłaszcza w nowo sformułowanych warunkach ramowych rozporządzenia. «

Nowe rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa produktów

13 grudnia 2024 roku rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa produktów (UE) 2023/988 z 10 maja 2023 roku zastąpi dotychczasową dyrektywę dotyczącą bezpieczeństwa produktów 2001/95/WE. Jako rozporządzenie dokument ma bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich, bez konieczności implementacji do prawa krajowego.

Rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa produktów¹ opiera się na nowych wspólnych ramach², standaryzujących nadzór rynku, akredytację, ocenę zgodności i oznakowanie CE dla produktów. Część decyzyjna znacznie się rozrosła w zakresie definicji, procedur i katalogów obowiązków. Niemniej europejskie prawo dotyczące bezpieczeństwa produktów pozostaje w swojej istocie niezmienione.

Zakres stosowania, definicje i ogólna zasada bezpieczeństwa

Mimo że artykuł 2 rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa produktów na pierwszy rzut oka może wprowadzać w błąd, zakres stosowania nie uległ zmianie. Nadal deklarowanym celem są zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumenta i realizacja jednolitego rynku bez granic. Po raz pierwszy wprowadzono jednak definicje takich pojęć jak ryzyko, importer i dostawca usług realizacji zamówień, które od dłuższego czasu są zakotwiczone w europejskim prawie produktowym. Dodano także definicje różnych pojęć związanych z normami, takich jak norma europejska i europejska organizacja standaryzacyjna. Odnoszą się one do definicji rozporządzenia w sprawie normalizacji europejskiej, co wprowadza jasność w kwestii stosowania. W odróżnieniu od dotychczasowych przepisów, teraz wszystkie podmioty gospodarcze zostały wyraźnie zobowiązane do wprowadzania do obrotu wzgl. udostępniania na rynku wyłącznie bezpiecznych produktów. Produkt w definicji pozostaje niezmienny jako przedmiot przeznaczony dla konsumentów lub przedmiot, którego konsumenci mogliby używać w dających się racjonalnie przewidzieć warunkach.

Ocena bezpieczeństwa produktów

Procedura oceny bezpieczeństwa nie uległa wprawdzie istotnym zmianom, jednak nowe artykuły 6 do 8 rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa produktów regulują ją znacznie bardziej szczegółowo. Kluczowe jest określone w artykule 7 ust. 1 domniemanie zgodności: produkt uznaje się za bezpieczny, jeśli jest on zgodny z odpowiednimi normami europejskimi, do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym lub – w przypadku braku odpowiednich norm europejskich – jeśli spełnia ustawowe wymagania krajowe, o ile nie są one sprzeczne z prawem Unii. Ze względów na harmonizację Komisja Europejska ma prawo przyjmować w drodze aktów wykonawczych decyzje dotyczące tego, które specyficzne wymagania bezpieczeństwa powinny zostać uregulowane przez europejskie normy.

Ponadto artykuł 6 wymienia szereg aspektów, które należy uwzględnić w procesie oceny. Istotne są na przykład właściwości cyberbezpieczeństwa niezbędne do ochrony produktu przed wpływami zewnętrznymi. Do tego dochodzą ewoluujące, uczące się i predyktoryjne funkcje produktu, co oznacza sztuczną inteligencję. Wreszcie, w przypadku gdy domniemanie zgodności nie ma zastosowania, zgodnie z artykułem 8 można nadal uwzględniać normy i standardy niższego rzędu.

Obowiązki podmiotów gospodarczych

Już sam zakres rozdziału III rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa produktów pokazuje, że europejscy ustawodawcy dążyli do ostatecznego uregulowania tej kwestii. Obowiązki dotyczące bezpieczeństwa produktów nadal są oparte na bliskości podmiotu gospodarczego do produktu. W związku z tym pierwszym adresem obowiązków jest **producent**. Jednak za producenta uważa się również osobę, która sprzedaje ten produkt pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym. Po raz pierwszy jasno określono, że za producenta uznaje się również osobę, która dokonuje istotnej modyfikacji produktu; jednocześnie sformułowano definicję istotnej modyfikacji.

Uregulowano również znaną już z rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku postać **upoważnionego przedstawiciela**; jego rola zostaje jednak zmodyfikowana poprzez dodatkowe obowiązki, takie jak ocena dokumentacji technicznej. Producent musi zgłaszać właściwym organom wypadki spowodowane przez jego produkt. Importery i dystrybutorzy muszą przekazywać takie informacje producentowi.

Wszystkie podmioty gospodarcze muszą ustalić wewnętrzne procedury, gwarantujące przestrzeganie dotyczących ich obowiązków (artykuł 14). W odniesieniu do określonych produktów i kategorii produktów Komisja może ustanowić system identyfikowalności, do którego należy wprowadzić dane „umożliwiające identyfikację produktu, jego elementów lub podmiotów gospodarczych uczestniczących w łańcuchu dostaw tego produktu”. Te wewnętrzne obowiązki w ramach oceny zgodności istniały wprawdzie wcześniej, jednak nie były tak centralne w nadzorze rynkowym, co potęguje wrażenie, że europejski ustawodawca obecnie w większym stopniu ma na uwadze systemy, a nie tylko na zgodne z prawem produkty.

Handel na odległość, internetowe platformy handlowe

Podmiot oferujący produkt na odległość musi udostępnić dane kontaktowe producenta lub osoby odpowiedzialnej za produkt, obraz produktu oraz wszelkie wymagane ostrzeżenia i informacje na temat bezpieczeństwa. Zgodnie z artykułem 22 rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa produktów w 12 ustępach szczegółowo uregulowano nowe obowiązki dostawców internetowych platform handlowych. Obejmują one między innymi utworzenie pojedynczego **punktu kontaktowego** dla organów nadzoru rynkowego i konsumentów, przepisy dotyczące decyzji administracyjnych, wycofywania produktów i obowiązki współpracy.

Nadzór rynku

Nadzór rynku opiera się na rozporządzeniu (UE) 2019/1020, które w niektórych częściach zostało uznane za mające zastosowanie. Państwa członkowskie nadal zgłaszają niebezpieczne produkty za pomocą systemu szybkiego ostrzegania Safety Gate (dawniej RAPEX). Dodatkowo wprowadzony zostanie portal Safety-Business-Gateway, mający ułatwić komunikację między podmiotami gospodarczymi i operatorami internetowych platform handlowych z jednej strony, a organami nadzoru rynkowego i konsumentami z drugiej.

Uwagi końcowe

Intensyfikowana jest współpraca europejska pomiędzy organami nadzoru rynku nawzajem oraz między nimi a Komisją. Dla ułatwienia komunikacji i koordynacji urzędowej powstaje Sieć ds. Bezpieczeństwa Konsumentów. Ponadto przewidziane są skoordynowane działania kontrolne w odniesieniu do określonych produktów lub kategorii produktów. Komisja może również – na własną inicjatywę lub na wniosek państwa członkowskiego – podjąć środki, w tym zakazy wprowadzania do obrotu, w przypadku związanego z produktem ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów.

Philipp Reusch
Adwokat; partner i
założyciel reuschlaw
p.reusch@reuschlaw.de

¹ <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj?locale=pl>

² obejmuje: rozporządzenie (WE) nr 765/2008, decyzję nr 768/2008 i rozporządzenie (UE) 2019/1020

Zabezpieczenia przed upadkiem z wysokości na wagonach do przewozu samochodów w transporcie kolejowym

Do transportu samochodów osobowych kolej stosuje od wielu lat między innymi dwupoziomowe otwarte wagony. Podczas operacji załadunku i rozładunku pracownicy przebywają również na górnych platformach załadunkowych pojazdów szynowych. Jednakże ich zabezpieczenia przed upadkiem mają poręczę na wysokości znacznie poniżej 1,00 m. Nowe pismo pt. „Fachbereich AKTUELL FBVL-011” chce zminimalizować zagrożenia dla pracowników i wspierać zaangażowane firmy we wprowadzaniu skutecznych środków ochrony przed upadkiem z wysokości.

Podczas czynności związanych z załadunkiem i rozładunkiem otwartych wagonów do przewozu samochodów, na przykład w czasie przechodzenia obok samochodów osobowych lub montowania/demontowania zabezpieczeń ładunku, pracownicy są narażeni na ryzyko upadku z wysokości. Wynika to z faktu, że górna platforma załadunkowa znajduje się na wysokości około 2,6 metra nad poziomem szyny, a poziome liny zamocowane na bokach znajdują się jedynie 0,6 metra nad dostępną platformą załadunkową.

Tę niską wysokość uzasadniają niemieckie przepisy o budowie i ruchu kolei żelaznych, nakładające na tabor kolejowy określone ograniczenia podczas pracy manewrowej i przejazdów. Wyższe poręczę zostały w przeszłości odrzucone z powodu ryzyka błędów w obsłudze i wynikających z tego nieprzewidywalnych zagrożeń dla ruchu kolejowego podczas jazdy (np. jeśli poręcz nie zostałaby złożona przed rozpoczęciem jazdy). Ponadto konieczne jest przestrzeganie przepisów prawa ruchu kolejowego, które często nie pozwalają na stosowanie stałych urządzeń zabezpieczających przed upadkiem ze względu na niewystarczającą odległość między torowiskami.

Aby zminimalizować ryzyko narażenia pracowników na upadek z wysokości, w przeszłości ustalano organizacyjne i operacyjne środki bezpieczeństwa, takie jak zatrudnianie odpowiedniego i specjalnie przeszkolonego personelu czy stosowanie butów z podeszwą antypoślizgową.

Zaktualizowane podejście po zmianie przepisów prawnych

Czynności załadunku i rozładunku na otwartych wagonach do przewozu samochodów były i do dziś są – przynajmniej częściowo – wykonywane zgodnie z ww. specyfikacjami.

Otwarty wagon do transportu samochodów z dwiema platformami załadunkowymi i poręczą na wysokości 60 cm

Badania wykazały, że samochody osobowe produkowane i transportowane w Europie w ciągu ostatnich 20 lat zwiększyły swoją szerokość średnio o dziesięć, a długość o dwadzieścia centymetrów. Wymiary wagonów do przewozu samochodów nie uległy jednak zmianie. W rezultacie na wagonach do transportu samochodów zmniejszyła się przestrzeń użytkowa dla pracowników, co jeszcze bardziej zwiększyło ryzyko upadku.

Z prawnego punktu widzenia pojazdy kolejowe stanowią sprzęt roboczy. W związku z tym również wagony do transportu samochodów wchodzą w zakres obowiązywania niemieckiego rozporządzenia o bezpieczeństwie w zakładach pracy. Techniczne zasady bezpieczeństwa w zakładach pracy „Zagrożenie dla pracowników związane z upadkiem z wysokości – wymagania ogólne” (TRBS 2121) precyzują, jak oceniać zagrożenia i jak planować środki zapobiegające ryzyku upadku. Oznacza to, że zasadniczo dla działań podejmowanych w ramach przetadunku samochodów osobowych ustanowienie odpowiednich środków zabezpieczających pracowników przed upadkiem leży w gestii danego przedsiębiorstwa przetadunkowego. Trudności w wprowadzaniu środków bezpieczeństwa wynikają jednak z faktu, że w przewozy pojazdów są pośrednio i bezpośrednio zaangażowane różne przedsiębiorstwa, na przykład producenci pojazdów kolejowych, operatorzy infrastruktury kolejowej, przewoźnicy kolejowi, firmy wysyłające pojazdy silnikowe oraz operatorzy terminali i ich podwykonawcy, wykonujący prace przetadunkowe.

Odpowiednie rozwiązania w spektrum rozważań

Ponieważ zapewnienie odpowiedniego sprzętu zabezpieczającego przed upadkiem z wysokości, takiego jak rusztowania, jest kosztowne i trudne lub wręcz niemożliwe do zrealizowania na istniejących torowiskach, priorytetem powinno być stosowanie bezpiecznych środków pracy, czyli wagonów do transportu samochodów wyposażonych w zabezpieczenie przed upadkiem na wystarczającej wysokości.

Obecnie istnieje kilku producentów oferujących wagony do transportu samochodów ze składanymi poręczami, które w podniesionej pozycji osiągają wysokość co najmniej 1,00 metra i znacznie podnoszą poziom ochrony pracowników. Te poręcze są zgodne z najnowszym stanem techniki, spełniającym również wymagania rozporządzenia o bezpieczeństwie w zakładach pracy w zakresie ryzyka upadku.

Referat ds. Kolei (Szynowych Systemów Transportowych) niemieckiego Ustawowego Zakładu Ubezpieczeń od Następstw Nieszczęśliwych Wypadków (DGUV) wspólnie z Inspekcją Pracy kraju związkowego Brema, Federalnym Urzędem Kolejowym i KAN dokłada wszelkich starań, aby zwracać uwagę na ryzyko upadku podczas działań na otwartych wagonach do transportu samochodów i możliwie jak najszybciej zminimalizować zagrożenia dla pracowników. W tym celu referat opracował pismo „Fachbereich AKTUELL”, opublikowane w marcu 2023 r. przez Dział ds. Transportu i Krajobrazu (FB VL) DGUV¹. Dokument opisuje problematykę i wymienia odpowiednie rozwiązania.

W związku z tym należy zauważyć, że producenci środków pracy, w tym pojazdów szynowych, mają obowiązek ocenić związane z ich użyciem ryzyko bezpieczeństwa, określić odpowiednie środki bezpieczeństwa i uwzględnić je podczas budowy pojazdów szynowych. Należy przy tym uwzględnić inne podmioty oraz ich obowiązki związane z bezpieczeństwem i zdrowiem pracowników. Te kwestie należy brać pod uwagę już na etapie składania zamówienia na wagony do transportu samochodów.

„Fachbereich AKTUELL FBVL-011“ pragnie wspierać firmy zajmujące się przewozem samochodów osobowych przy użyciu wagonów do transportu samochodów w podejmowaniu skutecznych środków zabezpieczających przed upadkiem, umożliwiających pracownikom bezpieczną i bezwypadkową pracę na platformach załadunkowych wagonów do transportu samochodów.

Więcej na temat złożonych powiązań między prawem kolejowym a bezpieczeństwem i higieną pracy:

www.kan.de/arbeitsgebiete/transport-und-verkehr/eisenbahnen

Inż. dypl. Gerhard Heres
Ubezpieczalnia wypadkowa
Unfallversicherung
Bund und Bahn
Referat Prewencji –
Dział Kolejowy
Członek Referatu ds. Kolei
(Szynowych Systemów
Transportowych) niemieckiego
Ustawowego Zakładu
Ubezpieczeń od Następstw
Nieszczęśliwych Wypadków DGUV
gerhard.heres@uv-bund-bahn.de

¹ <https://publikationen.dguv.de>, wyszukiwarka: FBVL-011

Trzy pytania do... dra Michaela Stephana, odpowiedzialnego za normalizację i standaryzację w DIN

Po różnych etapach kariery w sektorze gospodarczym dr Michael Stephan od 2016 roku jest członkiem zarządu DIN. Od 2018 roku odpowiada za obszar „Normalizacja i standaryzacja”.

Kilka nowych aktów prawnych UE nadaje Komisji Europejskiej prawo do określania wymagań stawianych produktom w tzw. wspólnych specyfikacjach. Co to oznacza dla normalizacji?

Najprawdopodobniej oznacza to większy wysiłek związany z orientacją w wymaganiach i ich realizacją, a także możliwość istnienia konkurujących wymagań technicznych. Proces opracowywania zharmonizowanych norm europejskich ma klarowną strukturę, ustaloną m. in. w rozporządzeniu w sprawie normalizacji europejskiej. Europejskie organizacje normalizacyjne otrzymują w nim w takim samym stopniu prawa jak i obowiązki. Na przykład muszą zapewnić transparentne procedury i jak najszersze zaangażowanie zainteresowanych stron, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw, konsumentów i organizacji ekologicznych. Dla wspólnych specyfikacji nie ma ustalonych wymagań ani w zakresie procesu opracowywania, transparentności, ani szerokiego uczestnictwa zainteresowanych podmiotów. Również treści nie muszą koniecznie być zgodne z obowiązującym europejskim zbiorem norm. Dlatego uważam, że wspólne specyfikacje zawsze mogą być jedynie rozwiązaniem awaryjnym, a opracowywanie zharmonizowanych norm europejskich powinno każdorazowo mieć pierwszeństwo.

Niedawno rzecznik generalna UE postulowała, aby zharmonizowane normy były darmowe. Jakie jest stanowisko DIN w tej sprawie?

Postulat ten został zgłoszony w toku postępowania sądowego, które obecnie toczy się przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości (TS). Należy odczekać, czy względnie w jakim zakresie TS w swoim wyroku spełni postulat rzecznik generalnej. Ewentualnie może to mieć istotne negatywne konsekwencje dla europejskiej

gospodarki i systemu europejskiej normalizacji. Chodzi nie jest tylko to, czy i w jaki sposób opracowane w ramach tego systemu zharmonizowane normy europejskie w przyszłości będą musiały być publikowane bezpłatnie. Przede wszystkim wyrok może prowadzić do odłączenia europejskiej normalizacji od normalizacji międzynarodowej. Jeśli ochrona praw autorskich zostanie zniesiona, można się spodziewać, że ISO lub IEC przestaną udostępniać treści swoich norm międzynarodowych europejskiej normalizacji. W przypadku takiego rozdzielenia nasz obecnie dobrze funkcjonujący system normalizacji przestałby działać, co w ostatecznym rozrachunku mogłoby doprowadzić do powstania barier handlowych.

Moim zdaniem współdziałanie legislacji UE i normalizacji jest gwarantem wykonalności regulacji dotyczących szczegółów technicznych i ich ciągłego dostosowywania do postępu technicznego. Zorganizowana prywatnie normalizacja świadczy tę usługę od ponad 30 lat, umożliwiając przedsiębiorstwom łatwy dostęp do rynku wewnętrznego. Natomiast ustawodawca ogranicza się do regulacji zasadniczych wymagań. Postulat rzecznik generalnej można zatem ostatecznie postrzegać również jako koniec tego udanego publiczno-prywatnego partnerstwa.

Pokolenie wyżu demograficznego przejdzie wkrótce na emeryturę. Czy nie stwarza to również ogromnych problemów w pracach normalizacyjnych?

To wyzwanie jest dla nas tak samo duże, jak dla całego naszego społeczeństwa i gospodarki. Już dzisiaj odczuwamy to podczas pozyskiwania swoich pracowników w DIN, ale także ekspertów, którzy ostatecznie opracowują treści norm. Podchodzimy do tego wyzwania na czterech poziomach:

Dr. Michael Stephan

1. Wzmacniamy naszą ofertę dla szkół wyższych, aby uczniowie i studenci mogli wcześniej lepiej poznać temat normalizacji, ponieważ będą nam potrzebni w swoim przyszłym życiu zawodowym w gremiach normalizacyjnych.

2. Sieć Młodych Profesjonalistów DIN ułatwia nowym specjalistom zgłębienie tematu normalizacji i stanowi platformę wymiany wiedzy i doświadczeń.

3. Kolejne etapy cyfryzacji aż po standardy SMART mają umożliwić skuteczne korzystanie z norm. W ten sposób stwarzamy możliwość zautomatyzowanego stosowania norm oraz łatwiejszego dostępu do norm dzięki sztucznej inteligencji.

4. Jako pracodawca pragniemy oczywiście przyciągać nowych pracowników atrakcyjnymi warunkami pracy i aktualnymi tematami, ponieważ normalizacja pozostanie niezwykle ważna dla naszej gospodarki i społeczeństwa, opisując bezpieczny i niezawodny stan techniki.

Sztuczna inteligencja jako narzędzie wzmocnienia bezpieczeństwa w miejscu pracy: analiza INRS

W ostatnich latach miał miejsce znaczny wzrost inwestycji w technologie AI. Według publikacji naukowych¹, również obszar ochrony pracy wydaje się być potencjalnym rynkiem wzrostowym. Dlatego też rząd francuskiego instytutu ochrony pracy INRS rozpoczął w 2022 roku badanie prognozujące², poświęcone analizie potencjalnych obszarów zastosowania sztucznej inteligencji w ochronie pracy w okresie do 2035 roku.

Celem badania było zgłębienie potencjału nowych technologii AI w zakresie zapobiegania ryzyku związanemu z pracą. Zamierzano przy tym uwzględnić zarówno mocne strony tego rozwoju, jak i aspekty wymagające szczególnego nadzoru. Wyniki miały posłużyć do opracowania strategii działania praktycznego, mających na celu faktyczne wykorzystanie możliwości, jakie sztuczna inteligencja daje wszystkim podmiotom zaangażowanym w prewencję.

W dziedzinie ochrony pracy wybrano trzy obszary zastosowań, na których badanie miało się koncentrować:

- analizę bardzo dużych ilości danych przez systemy AI, które mogą być wykorzystane do badań epidemiologicznych lub badania wypadków
- poprawę bezpieczeństwa środowiska pracy przez czujniki i systemy sterowane przez sztuczną inteligencję
- zaawansowaną robotykę, umożliwiającą współpracę człowieka i robota lub zastępowanie ludzi maszynami w trudnych lub niebezpiecznych zadaniach.

Technologie, mogące wprawdzie pośrednio przyczynić się do poprawy warunków pracy, ale służące głównie interesom gospodarczym, zostały wyłączone z analizy. Stało się tak na zalecenie specjalnej grupy roboczej złożonej z ekspertów ds. sztucznej inteligencji, przedstawicieli firm i specjalistów ds. bezpieczeństwa pracy.

Wyniki badania

Najważniejsze wyniki badania prognozującego zostały opracowane w formie kluczowych przesłań, mających pomóc specjalistom ds. bezpieczeństwa pracy lepiej zrozumieć tę tematykę i wyposażyć ich w elementy działania na przyszłość.

Głównym przesłaniem jest to, że technologie te mają zasadnicze znaczenie dla prewencji: oparte na analizie danych terenowych technologie wykrywania zanotowały spektakularny postęp. W tym obszarze kryje się duży potencjał rozwoju systemów zabezpieczających środowisko pracy. Ponadto automatyzacja pewnych zadań, umożliwiona przez te technologie, może w przyszłości zwolnić pracowników z niebezpiecznych zadań.

Jednak twórcy i dostawcy systemów AI działają czasami w sposób oddalony od podstawowych wartości, na których opiera się ochrona pracy w Europie i we Francji. Ważne jest, aby w dalszym rozwoju systemów dążyć do ich zgodności z tymi wartościami. Ponieważ te technologie muszą się jeszcze sprawdzić w praktyce, ochrona pracy nie może polegać wyłącznie na nich. Przy wszystkich korzyściach, które zostały pokazane dla trzech powyższych obszarów zastosowań, istnieje jednocześnie duże ryzyko, że z powodów ekonomicznych technologie te znajdą się w centrum organizacji pracy, a praca ludzka zostanie w związku z tym zepchnięta na drugi plan. Ponadto należy pamiętać, że wypadki przy pracy często zdarzają się w nietypowych sytuacjach, na przykład w przypadku odstępstw od standardowych warunków pracy, awarii technicznych czy prac konserwacyjnych. Systemy AI nie zawsze mogą przewidzieć te wyjątkowe okoliczności, co ogranicza ich możliwości zastosowania.

Rekomendowane działania

W świetle tego badania grupa robocza sformułowała szereg rekomendacji do podjęcia działań:

Z uwagi na techniczną złożoność i nieprzejrzystość systemów AI wysiłki powinny być skierowane przede wszystkim na kształcenie i szkolenie różnych podmiotów, aby zdobyły one pełną wiedzę na temat działania systemów, związanych z nimi wyzwań etycznych, ram prawnych i potencjalnych zagrożeń. Ta inicjatywa powinna rozpocząć się już na wczesnym etapie procesu i obejmować również osoby, projektujące i budujące te systemy. Konieczne byłyby szkolenia i kursy na temat bezpieczeństwa i higieny pracy, aby uwrażliwić ich uczestników na związane z tymi technologiami ryzyka i zachęcić do dbałości o zachowanie zasad prewencji w swoich algorytmach.

Równoległe do działań szkoleniowych szczególną uwagę należy poświęcić opracowywaniu norm i przepisów dotyczących technologii AI. Nowe regulacje powinny systematycznie uwzględniać zasady BHP, co przyczyniłoby się do rozwoju bezpiecznych środków produkcji.

Ponadto należy zachować szczególną czujność w odniesieniu do sposobu wykorzystywania zebranych danych, niezbędnych do funkcjonowania systemów AI. Trzeba zawsze chronić dane osobowe pracowników. Ponadto przy wyborze i podczas przetwarzania danych należy zadbać o to, aby w fazie uczenia systemów nie dochodziło do zniekształceń.

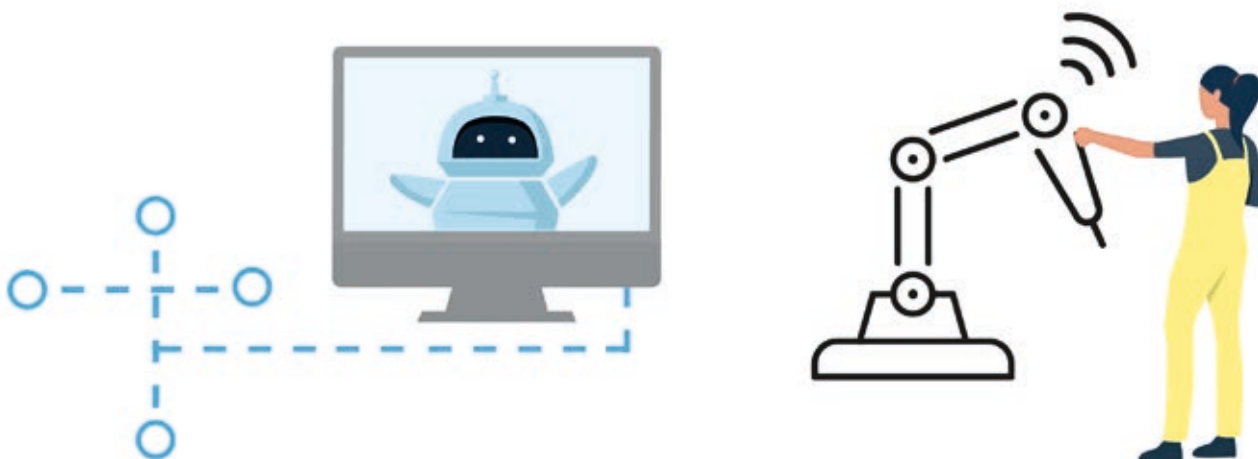
Reasumując, postępy w dziedzinie sztucznej inteligencji otwierają nowe perspektywy dla bezpieczeństwa i higieny pracy, jednocześnie jednak, jak każda zmiana, są obarczone ryzykiem. Dlatego już dziś organizacje ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w pracy powinny tworzyć i promować narzędzia metodologiczne, aby umożliwić wszystkim zaangażowanym stronom orientację w tych innowacjach.

Jennifer Clerté
INRS

Referentka ds. obserwacji
i zagadnień przyszłości

¹ www.mdpi.com/1660-4601/18/13/6705

² Podsumowanie badania: <https://en.inrs.fr/inrs/strategic-plan/foresight-exercise.html> (w języku angielskim)

Instytucje kilku krajów, zajmujące się bezpieczeństwem i higieną pracy, przyjmują stanowisko w sprawie normowania

W 2014 roku francuskie instytuty ds. ochrony pracy EUROGIP i INRS oraz KAN przyjęły „Wspólną deklarację w sprawie polityki normatywnej w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy”. Dotyczyła ona nowych wówczas tematów, takich jak rola nowych dokumentów normatywnych, standaryzacja w sektorze usług czy normalizacja systemów zarządzania. Deklaracja ta została właśnie zaktualizowana.

Przyjęte w 2014 roku jako „Deklaracja Bońska” wspólne stanowisko dotyczy aktualnych kwestii bezpieczeństwa i higieny pracy w normalizacji europejskiej. W 2016 roku dołączył do niej także polski Centralny Instytut Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy (CIOP-PIB). Na przestrzeni lat, które upłynęły od przyjęcia dokumentu, w normalizacji pojawiło się wiele nowych tematów. Dlatego instytucje sygnujące zainicjowały proces rewizji w celu zaktualizowania dokumentu i uzupełnienia go o dodatkowe aspekty, mające znaczący wpływ na prace normalizacyjne w teraźniejszości i przyszłości.

Celem było również przekonanie innych europejskich instytucji ds. bezpieczeństwa i higieny pracy do przyłączenia się do deklaracji. Za pośrednictwem sieci EUROSHNET zaproszono dalsze instytucje do współpracy. Pierwsze projekty spotkały się z pozytywnym odzewem, co skłoniło hiszpański Krajowy Instytut Bezpieczeństwa i Higieny Pracy INSST oraz fiński Instytut Zdrowia Zawodowego FIOH do zaangażowania się w aktualizację.

Aktualizacja i uzupełnienie deklaracji

Stanowisko w niektórych kwestiach, zawartych już w pierwszej deklaracji, zostało dostosowane do zmian z ostatnich lat, np. w odniesieniu do standaryzacji produktów, dokumentów o charakterze zbliżonym do normy i normalizacji w obszarze bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy.

W zakresie standaryzacji produktów instytucje podpisujące deklarację postulują utrzymanie europejskiego poziomu ochrony przy włączaniu międzynarodowych norm ISO i IEC jako

norm zharmonizowanych. System konsultantów HAS, sprawdzających zharmonizowane normy pod kątem ich zgodności z prawem UE, zasadniczo sprawdza się, jednak po zatwierdzeniu zharmonizowane normy powinny szybciej znaleźć się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Dokumenty o charakterze zbliżonym do normy, jak CWA, IWA i PAS, nie nadają się do regulowania treści związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy. Aby odróżnić je od pełnowartościowych norm, te formaty również powinny zostać jasno oznaczone. Dla wrażliwych na czas projektów można stosować Specyfikacje Techniczne (TS), a dla projektów zawierających czysto informacyjne treści związane z bezpieczeństwem i higieną pracy najważniejsze będą Raporty Techniczne (TR).

Wspólna deklaracja kładzie nacisk na konieczność rozróżnienia roli norm w zakresie bezpieczeństwa produktów i w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy w przedsiębiorstwie. W odniesieniu do bezpieczeństwa i higieny pracy w przedsiębiorstwie wzywa się organizacje normalizacyjne do wstępnej oceny nowych projektów normatywnych i opracowywania norm w tym obszarze tylko wtedy, gdy rzeczywiście poprawiają one bezpieczeństwo i higienę pracy i nie kolidują z krajowymi przepisami.

Nowe aspekty: cyfryzacja, sztuczna inteligencja, strategia normatywna

Niektóre aspekty znalazły się w deklaracji po raz pierwszy. Jedną z konsekwencji cyfryzacji w normatywizacji jest fakt, że wiele spotkań odbywa się obecnie w formie wirtualnej, co zapewnia większą frekwencję i redukuje kosz-

ty podróży. W deklaracji zaznacza się jednak, że osobisty kontakt w gremiach normalizacyjnych nadal jest istotny dla budowania konsensusu, dlatego nie powinno się całkowicie eliminować spotkań osobistych.

Pewnym wyzwaniem dla bezpieczeństwa i higieny pracy jest również standaryzacja w obszarze sztucznej inteligencji. Dla skutecznej standaryzacji technologii AI istotne jest, w jaki sposób kwestie związane z bezpieczeństwem i higieną pracy zostaną rozwiązane w normach. Ważne jest tutaj, aby eksperci ds. bezpieczeństwa i higieny pracy zostali mocno zaangażowani w procesy normalizacyjne. Ponadto normy dotyczące AI muszą być kompatybilne z metodami oceny ryzyka stosowanymi w bezpieczeństwie produktów i pracy.

Polityczne znaczenie normatywizacji podkreślają inicjatywy Komisji Europejskiej, takie jak opublikowana w 2022 roku strategia normalizacyjna. W dokumencie stwierdza się, że prace normalizacyjne w dalszym ciągu muszą opierać się na konsensusie i być zgodne z zasadami demokracji. Ważne jest również, aby wszystkie podmioty zainteresowane bezpieczeństwem i higieną pracy uczestniczyły w procesach normalizacyjnych w wystarczającym stopniu.

Wspólna deklaracja została opublikowana w grudniu 2023 roku: www.kan.de/fileadmin/Redaktion/Dokumente/Basisdokumente/en/EU/2023-Common-declaration-en.pdf (w języku angielskim)

*Freeric Meier
meier@kan.de*

ANEC: europejski głos konsumentów w normowaniu

ANEC należy do organizacji wymienionych w załączniku III do rozporządzenia w sprawie normalizacji, których udział w procesie normalizacji jest szczególnie wspierany przez Komisję Europejską. Dyrektor generalny Stephen Russell mówi w wywiadzie o organizacji i sposobie działania tej organizacji konsumenckiej oraz o bieżących wydarzeniach, które ją poruszają.

Jakie są zadania i struktura ANEC?

ANEC reprezentuje krajowe organizacje konsumenckie z państw działających w CEN-CENELEC. Członkami nie są same organizacje, a osoby mianowane przez odpowiednie krajowe organizacje konsumenckie w drodze konsensusu. Jako pośrednicy między ANEC a krajowym ruchem konsumenckim znacząco przyczyniają się oni do strategicznej wizji ANEC, która koncentruje się na określeniu potrzeb normatywnych w celu wzmocnienia ochrony konsumentów. Ponadto zachęcamy naszych członków do przekazywania wspólnych stanowisk ANEC dotyczących norm i propozycji aktów prawnych krajowym organom normatywnym, organom administracji publicznej i postom do Parlamentu Europejskiego. To sprzężenie zwrotne jest niezwykle istotne, ponieważ w normalizacji europejskiej i międzynarodowej zasada delegacji krajowej ma decydujące znaczenie.

Na rok 2024 ANEC postawiła sobie za cel pełnić rolę katalizatora w określonych krajach, wzmacniając relację między ruchem konsumenckim, organami normatywnymi a organami administracji publicznej. Brak uwzględnienia opinii konsumentów w normowaniu ma negatywne skutki zarówno ekonomiczne, jak i społeczne. Bezpośrednio przed pandemią wydatki konsumentów stanowiły 54% unijnego PKB. Naszym zdaniem, aby zwiększyć popyt na produkty i usługi europejskich przedsiębiorstw, w tym MŚP, potrzeba pewnych siebie i świadomych swoich praw konsumentów oraz odpowiednich dla wszystkich norm. Niestety krajowe organy państwowe wciąż skupiają się głównie na wzmocnieniu strony podaźowej, zgodnie ze starą mantrą „normy gospodarki dla gospodarki”.

W jaki sposób ANEC uczestniczy w procesie normowania?

Merytoryczne stanowiska ANEC w sprawie projektów norm i innych aspektów normowania, takich jak mandat normalizacyjny Komisji Europejskiej, są ustalane przez grupy robocze, w których współpracują eksperci z różnych krajów członkowskich. Członkowie ANEC określili siedem obszarów priorytetowych, dla których utworzono odpowiednio odrębne grupy robocze: dostępność, bezpieczeństwo dzieci, społeczeństwo cyfrowe, sprzęt AGD, usługi, zrównoważony rozwój oraz transport i mobilność. Wybrani przez grupę roboczą eksperci przekazują stanowiska bezpośrednio do CEN-CENELEC, ETSI i ISO/IEC (a w przypadku norm motoryzacyjnych do UNECE) oraz do członków ANEC z prośbą o ich rozpowszechnienie. W ten sposób staramy się zrekomensować fakt, że wiedza konsumencka w grupach roboczych i komitetach lustrzanych krajowych organizacji normatywnych jest w wielu krajach bardzo słaba, a czasem w ogóle nieobecna. Wyjątkiem są tutaj Niemcy, gdzie Rada Konsumentcka w DIN stanowi specjalny punkt kontaktowy dla konsumentów. Słaba reprezentacja była oczywiście również przyczyną wyboru ANEC na organizację w rozumieniu załącznika III zgodnie z rozporządzeniem w sprawie normalizacji europejskiej nr 1025/2012.

Jaką rolę odgrywa normalizacja w ochronie konsumentów?

Nowe podejście, łącząc regulację i normalizację, nie tylko eliminuje techniczne bariery handlowe dla przedsiębiorstw, ale również podnosi poziom ochrony i dobrostanu milionów konsumentów. Chociaż firmy zwykle unikają ignorowania swoich klientów, zazwyczaj skupiają się na przeciętnym lub głównonurtowym konsumencie, w przypadku którego koszty są najniższe, a zyski najwyższe. Bez ANEC często pomijano by zwłaszcza potrzeby szczególnie narażonych konsumentów (małych dzieci, osób starszych i osób z niepełnosprawnościami). Jednym z naszych największych sukcesów było przeprowadzenie rewizji pierwszej generacji serii norm EN 60335-2 dotyczącej sprzętu AGD, którą zainicjowaliśmy i którą również kierowaliśmy. Chodziło o ponad sto norm dotyczących wielu produktów codziennego użytku. Wykluczały one korzystanie z urządzeń przez konsumentów podatnych na zagrożenia, jeśli nie byli oni pod nadzorem. Dzięki tej ponad 20-letniej pracy miliony sprzedawanych każdego roku produktów stały się bardziej bezpieczne i dostępne dla konsumentów w każdym wieku i na każdym poziomie umiejętności.

Stephen Russell

Jakie znaczenie ma dla Pana forum wysokiego szczebla ds. normalizacji europejskiej?

Forum zostało utworzone w odpowiednim czasie. Nowe wspólne ramy, stanowiące kontynuację nowego podejścia, są obecnie rozszerzane o tematy dalekie od pierwotnych obszarów, na których opiera się rynek wewnętrzny. Normalizacja, jaką znamy dzisiaj, rozpoczęła się w 1901 r. od normowania śrub i nakrętek. Teraz ma także skonkretyzować rozporządzenie w sprawie sztucznej inteligencji¹ oraz prawne aspekty dotyczące podstawowych praw człowieka. Jednak czy procedura, która tradycyjnie zbiera ekspertów technicznych, gdzie decyzje są podejmowane w drodze

konsensusu, a uczestnictwo często jest niesymetryczne, może być odpowiednia do zajmowania się podstawowymi prawami człowieka?

Dzięki forum razem z naszymi kolegami z BEUC - największej europejskiej organizacji konsumenckiej – możemy przewodzić grupie roboczej zajmującej się tymi kwestiami i rzeczywiście formułującej pytanie, czy normowanie powinno mieć jakieś granice. W Niemczech norma DIN 820-1, dotycząca zasad normowania, wyraźnie wyklucza kilka obszarów, w tym kwestie światopoglądowe i tematy będące w gestii partnerów społecznych. Może w podobny sposób należałoby również ograniczyć europejskie i międzynarodowe normowanie.

Jakie jest Pańskie stanowisko w sprawie rewizji rozporządzenia w sprawie normalizacji europejskiej?

Podobnie jak wiele innych zainteresowanych stron, uważamy, że potrzebna jest bardziej ukierunkowana zmiana, a nie pełna rewizja². Granice normalizacji powinny być definiowane przez ramy prawne. Jednocześnie Komisja powinna mieć prawo decydować w zależności od indywidualnego przypadku, czy CEN-CENELEC może zaferować opracowanie zharmonizowanej normy - uznawanej wszakże przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości za część prawa - na poziomie ISO/IEC. Poziom międzynarodowy znacznie różni się od poziomu europejskiego, zwłaszcza w zakresie podejścia niektórych krajów do etyki i możliwości uczestnictwa w procesie normowania.

Ponadto nawet przy ostatecznym ograniczeniu nowych wspólnych ram nie uważamy już aktualnego systemu konsultantów HAS za wystarczający. Powinien on zostać zastąpiony przez „radę nadzoru norm“, która nie składałaby się tylko z ekspertów technicznych, lecz uwzględniałaby również inne istotne dyscypliny.

¹ Badanie ANEC i BEUC dotyczące roli normowania we wspieraniu polityki cyfrowej UE (7/2023): www.anec.eu/images/Publications/other-publications/2023/ANEC-DIGITAL-2023-G-138.pdf

² Patrz stanowisko ANEC i BEUC w sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie normalizacji

Konsultacje dotyczące zmiany rozporządzenia w sprawie normalizacji europejskiej

1 września 2023 roku Komisja Europejska opublikowała pierwszą część konsultacji dotyczących zmiany rozporządzenia nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej. Jak ogłoszono w unijnej strategii normalizacyjnej w 2022 roku, rozporządzenie to ma zostać ponownie ocenione i przeanalizowane w celu ustalenia, czy po ponad dziesięciu latach od jego wejścia w życie nadal spełnia ono swoje zadanie i czy nadąża za rozwojem norm technicznych na poziomie krajowym, europejskim i globalnym. Rozporządzenie w sprawie normalizacji europejskiej ustanawia procedurę współdziałania instytucji UE, państw członkowskich oraz europejskich organizacji normalizacyjnych przy opracowywaniu zharmonizowanych norm w Unii Europejskiej.

Teraz ogół społeczeństwa oraz zainteresowane strony mogą w kilku etapach wyrazić swoją opinię na temat skuteczności, efektywności, spójności, znaczenia i europejskiej wartości dodanej rozporządzenia. Obecnie komisja planuje zakończyć cały proces do trzeciego kwartału 2024 r. Konkretny projekt ustawy mógłby zostać wówczas opublikowany w czwartym kwartale 2024 roku.

https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13446-Normalizacja-europejska-ewaluacja_pl

Konferencja sieci EUROSHNET 2024 w Krakowie

13 i 14 czerwca 2024 roku sieć ds. bezpieczeństwa i ochrony pracy EUROSHNET zorganizuje w Krakowie VIII Europejską Konferencję dotyczącą normalizacji, badań i certyfikacji w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy.

Europejska polityka i ustawodawstwo unijne nieustannie się rozwijają – zwłaszcza jako odpowiedź na zmiany w wymiarze światowym. Eksperti z sektora bezpieczeństwa pracy, normowania i tworzenia regulacji przyjrzą się wpływowym nowym obszarom działań politycznych i regulacyjnych UE, takich jak Europejski Zielony Ład, gospodarka o obiegu zamkniętym, rozporządzenie w sprawie sztucznej inteligencji, rozporządzenie w sprawie cyberodporności oraz rozporządzenie maszynowe, na bezpieczeństwo pracy. Konferencja stwarza okazję do nawiązania nowych kontaktów i dyskusji z innymi ekspertami na temat reakcji gremiów standaryzacyjnych na te istotne zmiany i wyzwania oraz konieczności wprowadzenia nowych narzędzi do testowania i certyfikacji.

Dalsze informacje są dostępne na stronie: www.euroshnet.eu/conference-2024

Nowe kierownictwo europejskiego przedstawicielstwa KAN w Brukseli

Z dniem 15 sierpnia 2023 roku kierownictwo europejskiego przedstawicielstwa KAN w Brukseli objęła Ronja Heydecke. Po ukończeniu studiów licencjackich na kierunku europejska

lingwistyka prawa, a następnie studiów prawniczych Ronja Heydecke pracowała przez dwa lata w biurze łącznikowym Federalnej Izby Doradców Podatkowych w Brukseli, reprezentując interesy niemieckich doradców podatkowych na szczeblu UE.

Europejskie przedstawicielstwo stanowi centralny instrument KAN. Działa ono na szczeblu brukselskim, współpracując z różnymi zainteresowanymi stronami i stanowiąc wspólny głos niemieckich interesariuszy BHP w obszarze standaryzacji. Jego rola polega na aktywnym wspieraniu z siedziby w Brukseli zarówno europejskiego rozwoju polityki normalizacyjnej, jak i prawodawstwa unijnego w zakresie bezpieczeństwa pracy i normalizacji.

Nowy dyrektor Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA)

Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA) ma nowe kierownictwo: 2 października 2023 roku decyzją Rady Nadzorczej tymczasowy dyrektor wykonawczy William Cockburn Salazar został mianowany nowym dyrektorem. Zastępuje on dr Christę Sedlatschek, która kierowała Agencją od 2011 do 2021 roku.

William Cockburn Salazar pracuje w EU-OSHA od 1998 roku, a od 2012 roku kieruje działem prewencji i badań, opracowującym materiały na temat bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w miejscu pracy. Od września 2021 roku pełnił funkcję tymczasowego dyrektora wykonawczego.

W Unii Europejskiej EU-OSHA jest odpowiedzialna za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia w miejscu pracy. Praca Agencji przyczynia się m.in. do realizacji ram strategicznych Komisji Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa i zdrowia w pracy oraz stanowi wsparcie dla odpowiednich strategii i programów unijnych.

Dodatkowe informacje dotyczące zadań i struktury EU-OSHA można znaleźć na stronie internetowej agencji.

Publikacje

Zrozumienie standaryzacji ICT

Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych ETSI w obszernym podręczniku opisuje rolę norm, proces tworzenia norm, sytuację w dziedzinie standaryzacji w Europie, strategiczne aspekty standaryzacji i wiele więcej. Celem książki jest uświadomienie nauczycieli i studentów różnych kierunków na znaczenie standaryzacji. Na końcu każdego rozdziału można znaleźć podsumowanie, quiz, glosariusz i przydatne linki. Uzupełniająco do książki na stronie internetowej ETSI udostępniono do pobrania slajdy z wykładów.

www.etsi.org/education/teaching-material

15.-18.01.24 » Online

Crashkurs

EU-Maschinenverordnung vs. Maschinenrichtlinie

VDI Wissensforum

www.vdi-wissensforum.de/weiterbildung-maschinenbau/eu-maschinenverordnung-vs-mrl

16.-17.01.24 » Frankfurt/ Main

Seminar

Produktsicherheitsgesetz (ProdSG) und Produkthaftung

VDI Wissensforum

www.vdi-wissensforum.de/weiterbildung-maschinenbau/prodsg-und-produkthaftung

18.-19.01.24 » Bonn

Workshop

DKE IEC Conformity Assessment Bootcamp

DKE/IEC

www.vde.com Bootcamp conformity

23.01.24 » Online

Seminar

DKE/ZVEI-OnlineSeminar zur elektrotechnischen Normung

DKE/ZVEI

www.vde.com elektrotechnische Normung

24.-25.01.24 » Essen/hybrid

Fachkonferenz

Arbeitsschutztagung

Haus der Technik

www.hdt.de/arbeitsschutztagung-h020011286

21.-22.02.24 » Langenhagen

Fachveranstaltung

Technical Safety Dialogue: Opportunities and risks of digitalisation for the safety of machinery and process plants

ISSA

www.safe-machines-at-work.org dialogue

06.-08.03.24 » Stuttgart

GfA-Frühjahrskongress

Arbeitswissenschaft in the loop:

Mensch-Technologie-Integration und ihre Auswirkung auf Mensch, Arbeit und Arbeitsgestaltung

Gesellschaft für Arbeitswissenschaft e.V.

www.gesellschaft-fuer-arbeitswissenschaft.de

13.03.24 » München

Arbeitsmedizinisches Kolloquium

Klimawandel und gesundheitliche Auswirkungen am Arbeitsplatz

DGUV

www.dguv.de/de/praWydarzeniaon/kampagnen/arbmed_kolloquium/index.jsp

16.-17.04.24 » Online

Seminar

CE-Kennzeichnung im Maschinen- und Anlagenbau

VDI Wissensforum

www.vdi-wissensforum.de/weiterbildung-maschinenbau/ce-kennzeichnung

05.-06.06.24 » Zürich

Fachmesse

ArbeitsSicherheit Schweiz 2024

Arbeitssicherheit Schweiz

www.arbeits-sicherheit-schweiz.ch

13.-14.06.24 » Krakau (PL)

8th EUROSHNET Conference

World in transition – Europe in adaptation – OSH under pressure

EUROSHNET

www.euroshnet.eu/conference-2024

22.-25.09.24 » Dresden

12th International Working on Safety Conference

Building a resilient future towards sustainable safety in a rapidly changing world

Working on Safety network / DGUV

<https://wos2024.org/home.html>

Zamówienie

www.kan.de/en » Publications » KANBrief » KANBrief subscription (bezpłatnie)

Gefördert durch:

aufgrund eines Beschlusses
des Deutschen Bundestages

Edytor

Verein zur Förderung der Arbeitssicherheit in Europa e.V. (VFA)
przy wsparciu finansowym Federalnego Ministerstwa Pracy i
Spraw Społecznych.

Redakcja

Kommission Arbeitsschutz und Normung, Geschäftsstelle
Sonja Miesner, Michael Robert
Tel. +49 2241 231 3450 · www.kan.de · info@kan.de

Dyrekcja

Angela Janowitz, Alte Heerstr. 111, D – 53757 Sankt Augustin

Tłumaczenie

Natasza Szlufik

Wydanie kwartalnie, bezpłatnie

ISSN: 2702-4024 (Print) · 2702-4032 (Online)